

nytte den Bygning og istandsætte den med saa stor Bekostning. Men selv om det skulde vise sig, at saadanne Midler ikke vare til at finde i denne Mellemtid, indtil vi komme til at behandle en Garnisonslov og overveie det Spørgsmaal, hvorledes Indquarteringsforholdene i Kjøbenhavn skulde ordnes, mener Mindretallet, at man dog hellere for den korte Tid maatte finde sig i at blive paa Dvæsthuusgadens Caserne med en Deel af de militaire Afdelinger, saameget mere, som man derved ogsaa sparede Belægning af en anden Bygning, som er opgiven til den Brug, den tidligere har havt, nemlig Garnisonskøkkenet i Stoltshuusgade; denne Bygning vil man da ogsaa være fri for, idet det ellers paataenkes at benytte den til Gymnastiskele. Nærmere Oplysninger om dette Forhold kunde vistnok ønskes og ogsaa faaes imellem 2den og 3die Behandling, nemlig med Hensyn til den sidst af mig nævnte Bygning, dersom Folkethinget maatte ville gaae ind paa Mindretallets Forslag under Nr. 53. — Under Nr. 54 er der vedføiet en Anmærkning, der alene gaaer ud paa at give det en aldeles utvetydig Mening. Anmærkningen er utvivlsomt underforstaaet i selve Budgettet, men man har meent, at det var ligesaa hensigtsmæssigt, at den blev opført i selve Loven. Man har nemlig ved Loven af 6te Marts f. A. om Salget af Gamle Laboratorium brugt den Forsigtighed, at man vel har villet bevilge Beløb til Nybygning og Anskaffelse af Inventarium og Elikt, men paa Betingelse, at Gamle Laboratorium var selgt isorveien, hvorfor det hedder i Lovens § 3, troer jeg, det er, at „naar Salg har fundet Sted,“ kunne de og de Beløb udredes. Jeg vil ikke sige, at det er en Fremgangsmaade, som man altid er istand til at anvende, men jeg vil sige, at det er en Forsigtighedsregel, som er meget anbefalelig overalt, hvor den kan anvendes. Dette er skeet ved denne Lov, og i Genhold dertil er Forslaget stillet. Jeg skal endnu bemærke, at angaaende Post 17 havde Udvalget næret Tvivl om, hvorvidt det opførte Beløb af 15,000 Rd. vilde være nødvendigt. Det er imidlertid heller ikke just godtgjort, at Beløbet er nødvendigt, men der vil jo ikke blive benyttet mere deraf, end hvad der efter Om-

stændighederne er fornødent. Man havde navnlig tænkt paa, at Administrationsudgifter og visse andre ubestemte Udgifter, som nævnes i Anmærkningerne ikke udover næste Finantsaars Begyndelse vilde være nødvendige; men da man i den Henseende har modtaget nærmere tilfredsstillende Oplysninger af den høitserede Krigsminister, som ogsaa staae noterede i Betænkningens sidste Punktum, har man ikke fundet nogen Anledning til at røre ved denne Post.

Scavenius: Et Mindretal, hvortil jeg horer, har i Betænkningen under Nr. 60 udtalt sig i Anledning af den søgte Bevilling til Ranoner paa Søforterne saaledes: „Mindretallet tillægger dette Spørgsmaal en saa stor Betydning for vort Forsvarsvæsen, at det, hvor vigtige de finansielle Hensyn end ere, som kunne gjøres gjældende derimod, maa fraaade en saa stor Medsættelse“, nemlig som den, Sleertallet har foreslaaet. Det maa da være mig tilladt at begrunde denne Udtalelse lidt nærmere, begrunde den ialfald for mit eget Bedkommende. Dengang Søforterne bleve anlagte her udenfor Kjøbenhavns Rhed, reiste der sig som bekjendt stærk Modstand mod dem. Det gjordes gjældende, at der ikke var nogen Nødvendighed for at søge Kjøbenhavn forsvaret fra Søfiden, og endssjøndt man vel neppe havde Ret deri, syntes der dog dengang at kunne anføres bedre Grunde for denne Mening, end man nu vil være istand til. Dengang vare vi endnu saaledes stillede, at der kunde være nogen Tale om at lægge Landets Hovedforsvar over til Sjæen eller Sjælland eller maaffee endogsaa sydligere endnu; dengang vare vi endnu overlegne tilføes, eller havde ialfald Udset til at være det. Nu er imidlertid dette desværre fuldstændig forandret; vi ere paa Halvøen trængte saa langt tilbage, at der kun er meget ringe Udset til med Held at komme til at forsvare den. Det maa mere og mere betragtes som Drømme, at vi endnu kunne hævde Herredømmet i vore egne Farvande; det er en Illusion, som man, om man vil eller ei, maa komme bort fra. Naar Situationen er saadan, og jeg seer mig ikke istand til at see den lyse, bliver Spørgsmaalet: er